

רביינו גרשום

ולג' מלתקו לו: וכל ל' יפכל שמעין לנו. צפלק סnis להוציא זכון' למתני' בפניהם לודוקים צפער לו': עקייס' צפער חמומיו דברי רבי. וגובא
יא' מלה' כויל' וכדמלטיקען טעםון נקמען: ואוין צה. ספי קלטמליין
צפ' צnis להוציא זכון' לאס' למאר מאר מקיים צפער חמומיו דברי רבי וגובא לו'
מלוא כויל' צבמיס וליט' לך ללבוי צו'
ימלוקו וו' גובא מה' מוע' דכטמיס
צטער ולט' יומר: אה' נחמן חמוקויס'.
צטנק כויל' ערלמה נט' פליגי דפליגי
צין צינס' לדין מכתמו דטניס' הויזון:
אי' מקיים' לי' פלאג. כלומר זו ט' סט'
ממש' דבלורי' ויגבז' ט' מסס' מה' קוב'
צפער וויליך פלאג' יפסיד צפיציל'
טפוקת פלו' צולוק עמו צפער:
האנ' פלאג דבלורי' קה' מפאגי. מuds
טוטען למערלען צי' מיי' חזוקת' יט'
לי' חחת' ציט' ביז' עדין' צט' מיליכס'
צפעת' עט' על' זה' הקדש' וועוד ציט' לי'
עד' יוזק' צט' צנס' ווקט' מל' רבי
דבון צפער צויליך' נצ'ר' וולד' מומט' זט'
דבלורי' ולט' צפער קמ' צמען
ועדי' חוכ' צויל' צט' גל' זט' יועל' לו'
ר' אורה' צויל' גוונט' ווינז'ר' לו'
בר אין איז' אויתות נקנות
לזנתא לדמר אמר ליה
קאמינהן לך מהנטויא
קצא מר ואם כן קשייא
אדראשב' ג' אלא אמר
ן כנו' שומציא אחד
לזנתא דר' מאיר ו/or'
טבר לה רבבי אלעוזר
רטהי' ורבנן שמיעון בן
יע' מאיר דאמר עדי'
ואר רבבי אבא' ממודה
מהטויא שההוא פסול
ל' מודים שאם כתוב

רבנן שמעון בן גמליאל סבר אין אותן אותיות נקנות במיסורה ורבי סבר אותן אותיות נקנות במיסורה אמר ליה אבוי א"כ פלוגתא לדמר אמר ליה ותפלוגה ^๖ אמר ליה חמי קאמיניא לך מהניתא לא מיתרצא אלא כדרמה ציא מר ואם בן קשיא דרבנן שמעון בן גמליאל אדרשב"ג אלא אמר אבוי הכא במא עסקין כגון שונמציא אחד מהן קרוב או פסול ובפלוגתא דר' מאיר ור' אליעזר קא מיפלגי רבי סבר לה כרבי אליעזר דאמר ^๗ עdry מסורה ברתי ורבנן שמעון בן גמליאל סבר לה ^๘ כרבי מאיר דאמר עdry חתימה ברתי והא ^๙ אמר רבי אבא מודה היה רבי אליעזר במזוויף מתווכו שהוא פסול אלא אמר רבי אבニア הכל מודים שאם כתוב בו הוזקנו לעדותן של עדים ונמצאת עדותן מזוויפות שהוא פסול כדרכיו אבל לא נחלקו אלא בשטר שאין עלייו עדים כלל לרבי סבר לה בר' אליעזר דאמר עdry מסורה ברתי ורבנן שמעון בן גמליאל סבר לה כרבי מאיר דאמר עdry ואיבעית אימא במורה בשטר שכתחנו ציריך לקיימו ורבנן שמעון בן גמליאל סבר ציריך לקיימו והא איפכא שמעין להו רתניא ^๑ שניים אדרוקין בשטר מלחה אומר של' הוא ונופל ממני ומצתתו וליה אומר של' הוא ופרטתו לך יתקיים השטר בחומריו דברי רבנן שמעון בן גמליאל אמר נחמן ^๒ רשות מהציה ויחולקו ואמר רבא אמר רב נחמן במקומיהם דכולי עלמא לא פליגי דיחולקו כי פליגי בשאנינו מקומים רבי סבר מורה בשטר שכתחנו ציריך לקיימו זואי מקיים ליה גבי פלאנא וואי לא חספה בעלמא הוא ורבנן שמעון בן גמליאל סבר מודה בשטר שכתחנו אין ציריך במוקומו ייחולקו איפיך ואיבעת אימא לעולם לא תיפוך אלא הכא בלביר קמיפלגי כי הא דרב יצחק בר יוסף הוה מסיק בה זואי ברבי אבא אתה لكمיה דרבבי יצחק נפחא אמר פרערתיך בפני פלוני ופלוני אמר ליה רבי יצחק יבאו פלוני ופלוני ויעידו אמר ליה אי לא את לא מהומני ואה קיימא ^๓ יהמלוחה את חמירו בעדים איינו ציריך לפרטו בעדים אמר ליה אנה בהחיה כשמעתא דמר סבירא לא דאמר רבי אבא אמר רב אדא בר אהבה אמר רב יהומני לחייבו פרערתיך בפני פלוני ופלוני ויעידו ^๔ [א"ל] והוא אמר רב גודל אמר רב הילכה כרבריו רבנן שמעון בן גמליאל ואף רבי לא אמר

ר' שמעון בן גמליאל אמר ר' שמעון בן קפאת: לר' שמעון חותמי נקנות זמירות ורבי סבר או רב במסורת זמירות ווותה הומיל ניכן סמעון הן חותמי נקנות זמירות: ואחר לאן ווותה זמירות: (ב) גנין

הגהות הב"ח

(ח) גמ' ומפניהם (המ' מי' ומ' קב' קוממיין כי קב' מ' נ' כי רצ'ס' כי רצ'ס' אל אל' רשב'ם ד' רשב'ם ד' קשיש'ו': (ט) רשב'ם ד' רשב'ם ד'

מוספֶּת רשׁוֹת

ולמוא לא פלגי דוגמה הפלגה האילן דאודוק בחז'י הילוקו. אלא דאייפר שמעין להו ולא מיצית מוקטנת ובתוכה פלייגו: אלא האقا בלבדור קומפליגו. וושג'יב כדור אין צרך בלבד לאח הקהקה לבד: לא לבר, כי הא דוד זיקק קרייה דוד דוד הילוקה הסוף קידר: ר' אבא לוי זיקק קידר: הוא אבא בר גיל אלם לר' שני חותם קהקה קהקה ושור צירן לדוד טענונו שיש לו שור להר אקסון דינון בשועם העוזקה.